

Ευρωπαϊκό
Βραβείο
Αστικού
Δημόσιου
Χώρου

European
Prize for
Urban
Public
Space

publicspace

ου Χώρου αποτελεί πρωτοβουλία του (CCCB). Θεσμοθετήθηκε μετά την έκθεση «Η οικήθηκε στο Κέντρο Σύγχρονου Πολιτισμού της μια καταγραφή της διαδικασίας αποκατάστασης Ευρωπαϊκές πόλεις.

ορίσει και να αγκαλιάσει το δημόσιο χαρακτήρα / ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Παρότι / σίου χώρου, το βραβείο αυτό - το μόνο στο / ρίζει και προωθεί τον δημόσιο χώρο ως σημείο / ροσιτό. Το Βραβείο, τονίζοντας τις κοινωνικές / ου, διαφοροποιείται από ανάλογες πρωτοβουλίες / ονα και τα κτήρια του, αλλά και από βραβεία που

ρα, διάφοροι Ευρωπαϊκοί φορείς έχουν ενταχθεί / γανώνεται από το Architecture Foundation / το Cité de l'Architecture et du Patrimoine / (ερνταμ), το Museum of Finnish Architecture / (ρανκφούρτη). Το Βραβείο, ειδικά μετά τις / λέον θεσμός, κάτι που ενισχύει τη γεωγραφική / 36 Ευρωπαϊκές χώρες (συγκριτικά με τα 81 έργα / σηση του Βραβείου, ανοίγοντας ένα παράθυρο / υρώπη και αποτελώντας δείκτη καταγραφής των / ές πόλεις. Η πλειοψηφία των έργων που έχουν / ίου, τηρούνται στο Ευρωπαϊκό Αρχείο Αστικού / νε).

εικά που το κάνουν να ξεχωρίζει. Προσφέρεται / δημόσιας διοίκησης που έλαβε την πολιτική / συχνά, φρόντισε και για την εξασφάλιση της / διάκριση, ενώ δεν αφορά, τουλάχιστον όχι / κλίμακας αστικές παρεμβάσεις, αλλά σε μικρές ή / ονομασθούν αστικής «χειρουργικής», οι οποίες / ηπτας των πολιτών.

ιτεκτονική με κοινωνική ευαισθησία, αντί / εντυπωσιασμό. Αυτό δίνει την ευκαιρία της / ου τώρα ξεκινούν να γίνονται γνωστοί στο / ματα του κόσμου της αρχιτεκτονικής. Επιπλέον, / ή επικέντρωσή του. Σεβόμενο τις τοπικές / χαρακτηριστικά των αστικών παρεμβάσεων ανά / σει αναγνωρίσιμη την Ευρωπαϊκή ταυτότητα στον

Το Ευρωπαϊκό Βραβείο Αστικού Δημόσιου Χώρου αποτελεί πρωτοβουλία του Κέντρου Σύγχρονου Πολιτισμού της Βαρκελώνης (CCCB). Θεσμοθετήθηκε μετά την έκθεση «Η Ανακατάληψη της Ευρώπης», η οποία πραγματοποιήθηκε στο Κέντρο Σύγχρονου Πολιτισμού της Βαρκελώνης το 1999, προκειμένου να προσφέρει μια καταγραφή της διαδικασίας αποκατάστασης δημόσιων χώρων που είχε ξεκινήσει σε πολλές Ευρωπαϊκές πόλεις.

Ο στόχος του Βραβείου είναι να αναγνωρίσει και να αγκαλιάσει το δημόσιο χαρακτήρα των αστικών χώρων και τη συνεισφορά τους στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Παρότι αναγνωρίζει τις αμφισημίες στην έννοια του δημόσιου χώρου, το βραβείο αυτό - το μόνο στο είδος του στην Ευρώπη - ξεχωρίζει γιατί αναγνωρίζει και προωθεί τον δημόσιο χώρο ως σημείο ταυτόχρονα τοπικής αξίας αλλά και παγκοσμίως προσιτό. Το Βραβείο, τονίζοντας τις κοινωνικές πτυχές και προεκτάσεις του τυπικού αστικού χώρου, διαφοροποιείται από ανάλογες πρωτοβουλίες που επικεντρώνονται στο πρόσωπο του αρχιτέκτονα και τα κτήρια του, αλλά και από βραβεία που επικεντρώνονται σε αναπλάσεις τοπίου.

Από τη έναρξη του Βραβείου έως σήμερα, διάφοροι Ευρωπαϊκοί φορείς έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα, το οποίο αυτή τη στιγμή συνδιοργανώνεται από το Architecture Foundation (Λονδίνο), το Architektur Zentrum Wien (Βιέννη), το Cité de l'Architecture et du Patrimoine (Παρίσι), το Nederlands Architectuurinstituut (Ρότερνταμ), το Museum of Finnish Architecture (Ελσίνκι) και το Deutsches Architekturmuseum (Φρανκφούρτη). Το Βραβείο, ειδικά μετά τις πέντε πιο πρόσφατες απονομές του, θεωρείται πλέον θεσμός, κάτι που ενισχύει τη γεωγραφική διασπορά της δράσης του. Το 2012, 337 έργα από 36 Ευρωπαϊκές χώρες (συγκριτικά με τα 81 έργα από 14 χώρες το 2000) συμμετείχαν στη διεκδίκηση του Βραβείου, ανοίγοντας ένα παράθυρο στην μεταμόρφωση των δημόσιων χώρων στην Ευρώπη και αποτελώντας δείκτη καταγραφής των σοβαρών θεμάτων που απασχολούν τις Ευρωπαϊκές πόλεις. Η πλειοψηφία των έργων που έχουν παρουσιαστεί από την πρώτη απονομή του Βραβείου, τηρούνται στο Ευρωπαϊκό Αρχείο Αστικού Δημόσιου Χώρου (www.publicspace.org/en/archive).

Το Βραβείο διαθέτει πολλά χαρακτηριστικά που το κάνουν να ξεχωρίζει. Προσφέρεται από κοινού στον αρχιτέκτονα και στον φορέα της δημόσιας διοίκησης που έλαβε την πολιτική απόφαση για την υλοποίηση της παρέμβασης και, συχνά, φρόντισε και για την εξασφάλιση της χρηματοδότησής της. Αποτελεί ιδιαίτερα τιμητική διάκριση, ενώ δεν αφορά, τουλάχιστον όχι αποκλειστικά ή κατά προτεραιότητα, σε μεγάλης κλίμακας αστικές παρεμβάσεις, αλλά σε μικρές ή μεγαλύτερες παρεμβάσεις που θα μπορούσαν να ονομαστούν αστικής «χειρουργικής», οι οποίες βασικό στόχο έχουν τη βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών.

Προτεραιότητα δίδεται λοιπόν, στην αρχιτεκτονική με κοινωνική ευαισθησία, αντί σε εκείνη που δίνει έμφαση στην αισθητική ή τον εντυπωσιασμό. Αυτό δίνει την ευκαιρία της αναγνώρισης αρχιτεκτόνων άγνωστων ακόμη ή που τώρα ξεκινούν να γίνονται γνωστοί στο κοινό, τοποθετώντας τους δίπλα στα μεγάλα ονόματα του κόσμου της αρχιτεκτονικής. Επιπλέον, το Βραβείο διακρίνεται για την καθαρά Ευρωπαϊκή επικέντρωσή του. Σεβόμενο τις τοπικές ιδιαιτερότητες, ενδιαφέρεται να τιμήσει τα κοινά χαρακτηριστικά των αστικών παρεμβάσεων ανά την Ευρώπη, αλλά και να στηρίξει και να καταστήσει αναγνωρίσιμη την Ευρωπαϊκή ταυτότητα στον χώρο της αρχιτεκτονικής.

EUROPEAN PRIZE
FOR URBAN PUBLIC SPACE
Centre de Cultura Contemporània
de Barcelona (CCCB)
www.cccb.org
Montalegre, 5
08001 Barcelona
www.publicspace.org

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ
ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΩΡΟΥ
Κέντρο Σύγχρονου Πολιτισμού
της Βαρκελώνης
(Centre de Cultura Contemporània
de Barcelona - CCCB)
www.cccb.org
Montalegre, 5
08001 Βαρκελώνη, Ισπανία
www.publicspace.org

Orerumet ullenia nonsequis as esed earcill
ecabor ma si officaereic tem velestis res
sume magnisquae doluptatia peliata testiis
simperem volore nis commolum que prae
impe pro t

The European Prize for Urban Public Space is an initiative of the Centre of Contemporary Culture of Barcelona (CCCB). It was established following the exhibition “The Reconquest of Europe”, which was held in the CCCB in 1999, in order to offer testimony to the process of rehabilitation of public spaces that has been occurring in many European cities.

The aim of the Prize is to recognise and foster the public character of urban spaces and their capacity for fostering social cohesion. While acknowledging the ambiguities inherent in the notion of public space, this Prize - the only one of its kind in Europe - is distinctive in both recognising and promoting a public space that is at once public (open and universally accessible) and urban. The Prize, in highlighting the relational and civic aspects of the typically urban space, thus differs from other initiatives that are focused on the figure of the architect and his or her buildings, and from awards given for landscape-centred projects.

In the years since its inception, a number of European institutions have joined the project, which is presently co-organised by The Architecture Foundation (London), the Architektur Zentrum Wien (Vienna), the Cité de l'Architecture et du Patrimoine (Paris), the Nederlands Architectuurinstituut (Rotterdam), the Museum of Finnish Architecture (Helsinki) and the Deutsches Architekturmuseum (Frankfurt). Over the last five occasions on which the Prize has been offered, it has consolidated in institutional terms and this has enabled it to expand its geographic scope. In 2012, 337 projects from 36 European countries (in comparison with the 81 projects from 14 countries in 2000) were entered for the Prize, which might therefore be seen as a window on to the transformation of public spaces in Europe, and a gauge of the main concerns of European cities. The majority of projects that have been presented since the Prize was first offered are conserved today in the European Archive of Urban Public Space (www.publicspace.org/en/archive).

The Prize has many distinguishing features. First, it is conceded to both the architect and the branch of public administration (council or political representative) that has taken the political decision to effectuate the intervention and, frequently, to guarantee its funding as well. Second, is the honorific nature of the Prize. Third, the Prize is not so much concerned, at least not uniquely or as a priority, with large-scale urban planning operations, as with interventions - great or small - of what might be called urban surgery that aims, above all, to improve the lives of citizens. Priority is given, then, to architecture with a social vocation rather than to that with an aesthetic or spectacular accent. This enables us to situate architects who are as yet unknown, or just starting to be known, alongside the great names of the world of architecture. Fourth, the Prize is distinctive in its clearly European vocation. While respecting local particularities, it is concerned to pay tribute to the common features of urban planning interventions throughout the geographic space of Europe, and to endorse and make known a certain European identity in the domain of architecture.

